

DRAGĂ COSMO,

Doamna Hines, profesoara de sentimente, adică psiholoaga școlii, spune că aș putea începe cu „Dragă Jurnal“, dar asta pare ceva ce fac fetele. Eu sunt fată, dar mă refer la unele fete din clasa mea, care dansează de parcă ar fi vedete pe TikTok.

La tine mă refer, Riley Miller.

Riley Miller este în clasă cu mine de când cântam „Mami mi-a făcut M&M’S“ la orele de canto pentru bebeluși, deși ea n-ar recunoaște asta niciodată.

Penny și Riley, bebeluși

Penny și Riley, acum

Anul trecut, Riley s-a înscris în Clubul de Plastilină. Știi plastilina antistres pe care profesorii îți permit să o aduci la școală, cea care vine într-o cutiuță metalică și are un nume ciudat, cum ar fi „Războinicul Creativ“ sau „Puterea Gândirii“? Ei bine, în pauză, Riley pune pe toată lumea să-și alinieze cutiile cu plastilină și le evaluează în funcție de miros.

Doar că nu oricine putea intra în Clubul de Plastilină. Doar prietenii ei erau acceptați.

Așa că eu și cea mai bună prietenă a mea, Violet Vance, am înființat un club rival: Clubul Noroios. Era despre noroiul din curtea școlii. Cine ar fi știut că noroiul de pe terenul de baseball e atât de diferit de noroiul de sub tobogan? Oricine

putea să se alăture, dar Clubul Noroios nu a avut succes. Am început să mă gândesc la mizeria de sub unghiile mele. Probabil de aceea merg la doamna Hines, profesoara de sentimente.

Îmi place ideea de a scrie cuiva. M-am gândit să-i scriu mamei mele, dar mi-a fost teamă că va găsi acest jurnal și va crede că trebuie să-l citească.

M-am gândit să-i scriu lui Violet. Bilețelele pe care ni le dădăm pe ascuns în clasă conțin doar desene. M-am gândit apoi să-i scriu fratelui meu mai mic, Suculeț, dar el încă nu știe să citească, și chiar dacă ar ști, ar vrea să citească doar despre monster trucks.

Apoi mi-a venit o altă idee. Pot să scriu pentru Cosmo, câinele meu. Nu poate vorbi, nu știe să citească și uneori roade telecomanda, ceea ce mă ține trează noaptea.

Cosmo este loial, drăguț și nu m-ar face niciodată să mă simt ciudat pentru ceea ce scriu aici. De asemenea, eu și Cosmo avem unele frici comune. Furtuni. Artificii. Baloane. Clovni.

Cosmo mă înțelege.

Așadar, asta o să fac. O să scriu pentru Cosmo.

Mă bucur că am luat o decizie în această privință.

CUM SĂ-L DESENEZI PE CEL MAI BUN PRIETEN

Dragă Cosmo,

Iată, îi scriu câinelui meu! Cum este să fii partenerul meu de corespondență? E mai bine decât să-ți scarpin burta? Presupun că nu, dar părei destul de interesat ieri, când ți-am citit prima mea notiță.

Azi a fost prima zi de școală, Cosmo. Anul acesta sunt în clasa a cincea. Suntem acum în vârful ierarhiei școlii primare.

În clasa a cincea sunt trei opțiuni pentru diriginți. Împreună sunt ca cei trei urși din Goldilocks. Doamna Dunphy este prea strictă. Domnișoara Letts este prea furioasă tot timpul. Iar domnul Glenn este exact cum trebuie, pentru că sala lui de clasă este plină de animale gonflabile, un Frankenstein în mărime naturală, luminițe de Crăciun care clipesc continuu și o bilă disco rotativă. În fiecare zi, la ora 15:00, copiii ies din clasa domnului Glenn arătând de parcă ar fi petrecut prea mult timp la Dave & Buster's. Toată lumea îl iubește.

Cu două zile în urmă, părinții noștri au aflat la ce clase am fost repartizați. Eu îmi doream să fiu în clasa domnului Glenn, dar am

fost repartizată la doamna Dunphy cea strictă.

Am rugat-o pe mama să o sune pe mama lui Violet, pentru că nici eu, nici Violet nu avem telefon. Doamna Vance mi-a spus că era ultima zi de tabără pentru Violet și că și ea o va avea pe doamna Dunphy dirigintă. Am fost atât de ușurată când am aflat.

Mi-a fost dor de Violet. A fost plecată toată vara într-o tabără de gimnastică, undeva în nordul statului, iar în weekenduri a stat la verișorii ei care locuiesc în apropiere. De obicei, ne petrecem verile făcând un mural grozav din tot cartonul rămas prin garajele noastre sau filmând buletine de știri, cu alerte meteo, noutăți din cartier și reclame. Vara asta am încercat să fac aceste lucruri de una singură, dar am reușit să termin doar jumătate dintr-un tablou cu o belugă pe o bucată de carton.

Totuși, i-am trimis lui Violet pe e-mail filmările cu buletinele de știri, iar în rarele momente când am vorbit la telefon, mi-a spus că sunt grozave. Eram destul de mândră de reportajul meu special despre standurile de limonadă din cartier.